

Nr 283.

Av herr **Osberg m. fl.**, om anslag till fraktlindring för svenskfångad färsk fisk.

Till 1935 års riksdag väcktes tvenne motioner, nämligen nr 111 i 1:sta kammaren och nr 236 i 2:dra kammaren. De här återopade motionerna voro likalydande, och önskemålet i motionerna var att åstadkomma billigare frakter för svenskfångad färsk fisk å våra järnvägar, både statens och de enskilda. Frakterna å färsk fisk ställa sig oskäligt höga, beroende på det tunga emballaget, bestående av trälådor och krossad is. I regel uppgår emballaget till samma vikt som fiskens egen. Om man jämför fiskfrakterna i vårt land med frakterna t. ex. i Norge, ställa sig dessa hos oss mer än dubbelt så höga. Detta förhållande kan icke vara lyckligt för våra fiskare och icke till båtnad för konsumenterna. Det har gjorts rätt mycket på senare tid när det gällt att propagera för användning av fisk, men det räcker icke enbart med propaganda. 1935 års motioner byggde på att åstadkomma en jämförelse med vad som gäller för lindring av fraktkostnaderna å järnväg för kalk, kalkstensmjöl och märgel för jordbrukets behov. Från och med 1908 har sådan fraktlindring kommit jordbrukare tillgodo med olika belopp, för budgetåret 1937/1938 begär Kungl. Maj:t av riksdagen för ändamålet 525,000 kronor.

Anledningen till att riksdagen under alla dessa år beviljat anslag för detta ändamål torde borga för, att åtgärden har betydelse, när det gäller att åstadkomma distribution av en nyttig tillgång, som är tillfinnandes. Vi importera ju för många millioner kronor fisk årligen och det torde vara för landet av intresse, att vi banade väg för avsättning åt våra egna fiskare för de fångster, som kan åstadkommas.

Om frakterna å fisk bleve drägliga, skulle långt större avsättning kunna påräknas och allt eftersom landets järnvägar bliva elektrifierade sträcka efter sträcka, kan transporten ske snabbare och snabbare och detta är vad som bör eftersträvas, speciellt när det gäller transport av färsk fisk.

Syftet med fraktlindring å kalk har ju varit och är fortfarande att få kalken i så stor utsträckning som möjligt distribuerad för att därmedelst höja skördarna och bereda jordbrukare en säkrare utkomst. Ett fullt jämförligt syfte kan åstadkommas genom att medgiva fraktlindring för färsk fisk efter i huvudsak samma principer som nu komma i tillämpning, när det gäller fraktlindring för kalk till jordförbättring. De upplysningar, som gavs av järnvägsstyrelsen 1935, torde vara fullt användbara även för innevarande år.

Fraktinkomsterna å de svenska järnvägarna av fisksändningar (inkl. sill) belöpa sig på omkring 2,500,000 kronor pr år. Detta gäller såväl styckegods- som vagnslasttransporter. Motionärerna begärde år 1935 30 % frakt-

lindring. Staten skulle då behöva ikläda sig en utgift på 750,000 kronor, men de sakkunniga i järnvägsstyrelsen ansågo, att den i utlandet fångade färska fisken skulle utgöra så stort kvantum, att summan 750,000 kunde sänkas med 100,000 till 650,000 kronor.

Det som rimligen kan göras för fiskets främjande bör icke underlåtas, fiskaren har ett hårt och riskfyllt arbete. Den utveckling, fiskerinäringen undergått den sista tiden, kräver allt större och större utgifter av fiskets utövare. Från det allmännas sida har lämnats fiskerinäringen stöd på olika sätt, då främst genom fiskerilånen, men på samma gång måste erkännas, att fisket lämnar folkhushållet ett utomordentligt tillskott av livsmedel och denna tillgång bör det vara oss angeläget att få distribuerad över hela landet så snabbt och så billigt som möjligt. År 1935 remitterades motionen till den då under arbete varande kungl. kommittén för fiskerinäringens befrämjande. Dessa sakkunniga tillstyrkte motionen. För att kunna erhålla fraktlindring bör det åligga avsändaren att förete ursprungsbezeichnung beträffande fisken.

På grund av vad ovan blivit anfört och med hänvisning till motiveringen i motionen nr 111, 1:sta kammaren 1935, få vi hemställa,

att riksdagen måtte medgiva fraktlindring för svensk-fångad färsk fisk (inkl. sill) med 30 % å svenska järnvägar enligt nu gällande taxor samt för täckande av denna fraktlindring bevilja ett förslagsanslag av 650,000 kronor för budgetåret 1937/1938 att utgå enligt jämförliga grunder, som tillämpas vid fraktlindring för kalk till jordförbättring, eller de bestämmelser, som Kungl. Maj:t kan finna lämpligt meddela.

Stockholm den 23 januari 1937.

Oscar Osberg.

Adolf Wallerius.

*Erik Johansson,
Öckerö.*